

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot**

**Stahl, Daniel**

**Jenae, 1662**

Regula VII. Quod in uno est accidens, in alio non est substantia

**urn:nbn:de:bsz:31-102400**

cognosci, vel coli à creaturis, non importatque aliquod accidens, quod Deo inhæreat, sed sunt istæ denominationes extrinsecæ à creatione, vel creaturâ, & à cognitione & cultu, quem ipsi creatura exhibent petita.

V. Sed istas:

*Sapientia est accidens prædicamentale,*

*Sapientia est in Deo.*

*E. accidens prædicamentale est in Deo.*

VI. Resp. Major vera est de sapientiâ creaturatum; et Sapientia, quæ in Deo est, & per quam Deus dicitur sapiens, non est alicujus creature sapientia. Et huc pertinet illud Theologorum: *Quæ in creaturis sunt accidentia, cum Deo attribuuntur, transeunt in substantiam.* Solutionem argumentorum Vorstii vide apud Albert. Grauerum d. sp. I. quæst. illustr. q. IX. & Becan. P. I. Theol. Schol. Cap. II, conclus. II. & Cap. XI. Qu. IV. & V.

### REGULA VII.

*Quod in unò est accidens, in aliò non est substantia.*

I. Si substantia sumatur latè, pro cujusque rei essentiâ, & accidens pro prædicato, quod est extra essentiâ, aut ut pertinet ad quintum prædicabile, sic quòd in uno est accidens, in alio substantia esse potest: quia quod uni competit ita, ut de essentiâ, ejus non sit, sed prædicetur de eo, tantumquam

quàm accidens quinti prædicabilis, id alterius rei essentialiter prædicari potest: quænamodum scientia hominis accidens geometriæ autem essentia est.

II. At si accidens pro eo sumatur, quod est in aliquo ex novem prædicamentis accidentium, & substantia, prout peculiare constituit prædicamentum, sic quod est accidens in uno non potest substantia esse in alio, & vice versa. Quod testatur Aristoteles I. Phys. t. 26. his verbis: *ἢ ὅτι ἐστὶ ἀλλὰ ὑπάρχει τὸ ὄσπερ* Ubi per τὸ ὄσπερ substantiam intelligit, & cum dicit, eam in alio non esse, substantiam accidens esse negat.

III. Alexandrum Aphrodisæum statuisse prohibent, qualitates primas in elementis, ut calorem in igne, frigus in aquâ substantiam seu formam substantialem, in mixtis verò accidentia esse. Id ex nostra Regula refutatur, & disputat contra eum Averroës V. phys. t. 10. ubi inter alia sic loquitur: *Impossibile est, ut aliquid in alio sit de aliquo prædicamento, & in alio de alio, ita quod calor sit in homine de qualitate, & in igne de substantia.*

II. Sed obstat, quod Reg. præced. dictum est, Sapientiam esse in Deo substantiam, in creaturis accidens, & universim quæ in creaturis sunt accidentia, cum Deo, attribuuntur, in substantiam transire.

V. Resp. Sapientia non dicitur de Sapientia Dei

Dei & hominum univocè & secundùm unum conceptum. In homine & perfectionem dicitur & imperfectionem; in Deo tantùm reperitur secundùm id, quod perfectionis est, remotâ quâlibet imperfectione. Eadem ratio est aliorum, quæ eùm in creaturis sint accidentia, in Deo in substantiam transeunt, h. e. substantiæ esse dicuntur: non enim de Deo & creaturis univocè prædicantur. At Regula nostra de eo loquitur, quod pluribus inest univocè.

## REGULA IIX.

*Duo accidentia solò numerò differentia non possunt esse in eodem subjecto.*

I. Thomas P. I. q. LXXXV. a. IV. asserit, ne diversarum quidem specierum sub eodem genere (quod procul dubio de proximo intelligit) accidentia posse esse in eodem subjecto simul. Ita enim ibi: *Impossibile est, inquit, idem subjectum, perfici pluribus formis unius generis & diversarum specierum, sicut impossibile est, quod idem corpus, secundùm idem, coloretur diversis coloribus, vel figuretur diversis figuris.*

II. Verùm isti sententiæ obstat, quod plures scientiæ specie differentes sub eodem genere proximo in eodem intellectu simul existunt: sicut & plures virtutes morales ejusdem generis. diversarum verò specierum, in eodẽ appetitu simul consistere certum est. III.